

Българският патриарх Даниил отслужи празнична вечерня в столичния храм „Св. вмчк Мина“, кв. „Модерно предградие“

В навечерието на празника на свети великомъченик Мина Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи празнична вечерня с петохлебие в едноименния столичен храм в кв. „Модерно предградие“.

В съслужение бяха Негово Високоблагоевейнство иконом Петър Славов – председател на църковното настоятелство при храма, столично свещенство и дякон Кръстан Койчев.

Песнопенията бяха благолепно изпълнени от църковни псалти и свещенство под ръководството на д-р Андрей Касабов – секретар на Софийската света митрополия.

Негово Светейшество поздрави за празника многобройния вярващ народ,

взел молитвено участие в богослужението, и се обърна към него със слово за примера на светия великомъченик Мина:

„Свети великомъченик Мина е един от многопочитаните светци в целия православен свят. Пострадал при гонението на император Диоклетиан в началото на IV в., родом от едно градче до град Мемфис в Египет. След упокоението на неговия баща, около 15-16 годишен свети Мина постъпил на служба в Римската армия, като служил в Ригия, в Мала Азия. Когато започнало гонението, той не искал да става свидетел как християните биват измъчвани. Сам бидейки християнин, решил да се отдалечи в пустинята, в ненаселено място, където се подвизавал дълги години.

Веднъж имал видение как ангели приготвят венци за мъчениците; Господ му открил величието, достойнството на мъченическият подвиг, и също тъй венци за неговия чист, девствен живот, неговия подвиг на въздържание. Господ му открил колко драгоценно е това и свети Мина се възгорял от ревност да придобие тези венци.

Той изповядал, че е християнин и изобличил нечестието на мъчителите. Когато бил заловен, някои от войниците го разпознали като свой другар по оръжие. Подложен на мъчения, бил бит с волски жили, стърган с железни куки, а тялото му – разтривано с власеница, опалвано. Претърпял множество мъчения, но мъчителите виждали своето безсилие пред вярата, духа и мъжеството на този християнин. Не могли да сломят неговия дух, накрая го осъдили да бъде обезглавен, а след това тялото му било изгорено.

До ден днешен паметта на свети Мина е жива, многобройни са неговите чудеса за избавяне от премеждия и намиране на изгубени вещи.“

„Светиите са извършили своя подвиг. Пожелали и преминали през много мъки, те са възприели кръвно мъченичество, но мнозина други са приели безкръвно мъченичество. Светите отци ни свидетелстват, че когато претърпяваме житейските несгоди – било болести, житейски трудности, душевни или телесни страдания, понасяйки ги благодушно с упование и доверие на Бога, че Той знае какво ни е изпратил – защото Свещеното Писание казва, че Бог ни възлага бреме, но Той ни и спасява (Пс. 67:20), т.е. дава начин да се преодолеят изпитанията, то макар и да не търпим кръвно мъченичество, както свети Мина, но и ние получаваме същия мъченически венец.

Смисълът на трудностите, които претърпяваме, е душата да се изцели – от

маловерие, от страха за себе си и за този временен живот, от недоверието в Бога. В наше време, когато по този начин преодоляваме изпитанията в своя живот, то ние се удостоверяваме със същата благодат и венци, както и мъчениците.

Когато ги почитаме и се обръщаме с любов и молитва към тях, с несъмнена вяра, те, като придобили благодат да ни помагат и да се застъпват за нас, се намесват осезаемо, видимо в нашия живот. Няма разделение, преграда, между земната и небесната Църква. За Бога всички са живи – светите предстоят пред Него и се застъпват за нас.

Нека по молитвите на свети великомъченик Мина Бог да ни помага да се утвърждаваме във вярата във възкръсналия Господ Иисус Христос, да се утвърждаваме в благодатния живот, който Той е донесъл, да търсим благодатта и да я придобиваме в своите сърца, за да се оживяват душите и телата ни от нея – от това помазание, за както говори свети Йоан Богослов: помазанието, което вие получихте от Него, пребъдва у вас, и нямате нужда да ви учи някой (I Йоан 2:27) – то само ни свидетелства и няма нужда някой да ни учи има ли Бог и къде е Той. Когато благодатта действа в нашето сърце ние изпитваме жива връзка с Христос, нашия Бог.“

Председателят на църковното настоятелство – отец Петър Славов, изказа благодарност за патриаршеското посещение в храма, посветен на свети великомъченик Мина, и в израз на синовна обич му поднесе подарък архиерейски одежди – епитрахил и омофор.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

